

پیشگیری از جرائم و تخلفات در پرتو خود پایی

(نظرارت همگانی درونی)

رضا زهروی^۱

تاریخ دریافت: ۹۳/۰۷/۰۵، تاریخ پذیرش: ۹۳/۰۹/۲۸

چکیده

در این مقاله تلاش گردیده تا موضوع پیشگیری از جرائم و تخلفات مدیران و فرماندهان در راستای خود پایی (نظرارت همگانی درونی) مورد بحث قرار گرفته و شاخص‌های آن تبیین و الویت‌بندی گردد. این مقاله از نظر هدف کاربردی است که به روش توصیفی - پیمایشی انجام گرفته شده است. جامعه آماری تحقیق مدیران و فرماندهان برخی از بگانه‌های مستقل ستادی است. ابزار گردآوری شامل مصاحبه با نخبگان ناجا و توزيع پرسشنامه می‌باشد. پرسشنامه در دو نوع و هر کدام با ۱۴ گویه تدوین و پس از اطمینان از اعتبار و پایایی توزیع گردید. آلفای کرونباخ به دست آمده ۰/۸۹ می‌باشد. نتایج نشان داد در محور نظارت مدیران و فرماندهان بر شخص خودش عامل تقویت اعتقاد مدیران و فرماندهان به نظارت خالق با رتبه میانگین ۹/۵۸ در الویت اول بوده و در محور نظارت مدیران و فرماندهان بر زیرمجموعه عامل توجه فرماندهان و مدیران به اصل ولایت پذیری با رتبه میانگین ۹/۹۱ در الویت اول قرار گرفته است.

واژگان کلیدی

نظارت همگانی درونی در مدیریت، نظارت همگانی بیرونی در مدیریت، پیشگیری و نظارت در مدیریت اسلامی.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

^۱. دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه تهران، rezazahravi@ut.ac.ir

بررسی تاریخی پیشگیری از جرم حاکی از آن است که برخی پیشگیری‌ها در قالب بسیاری از تدبیر و راهکارهای اساسی و موثر از صدر اسلام مطرح بوده است، برخی آیات قرآن کریم و احادیث اهل بیت علیهم السلام بیانگر این است که پیشگیری از جرم با اقسام و ارکان مختلف آن در آموزه‌های اسلامی قابل ملاحظه است (رشادتی، ۱۳۸۷، ۱۵۰).

در بند ۸ ماده ۴ قانون نیروی انتظامی پیشگیری به عنوان یکی از وظایف به صراحت آمده است و عاقلانه و منطقی است که پیشگیری از جرایم درون ناجا مقدم بر پیشگیری از جرایم بیرون سازمانی است و در گستره پیشگیری از جرایم نیروهای ناجا باز به دلیل اهمیت و تاثیرگزاری بیشتر فرماندهان و مدیران این اهمیت و ضرورت مضاعف می‌شود و اساساً ضرورتهای خاص انجام تحقیق با توجه به کاربردهای بسیار فراوان آن در تمام جرایم اعم از جرایم علیه اشخاص، جرایم علیه اموال و مالکیت و جرایم علیه آسایش و امنیت، روشن می‌شود؛

جرائم شناسی تلاش می‌کند در راستای ارزیابی عوامل جرم خواه در ارتباط با بزهکاران یا بزه دیدگان، خواه در ارتباط با جامعه یا دولت و به منظور درک بهتر و علمی وقوع جرایم و شناخت راههای کنترل فراغیر جرم با تمرکز بر پیشگیری یا کاهش وقوع جرم نقش خود را ایفا نماید و مسیرهای متفاوتی را برای دست‌یابی به این اهداف یافته و پیموده است. این دانش اهمیت پیشگیری از جرم را به منزله‌ی بنیادی‌ترین راه کنترل جرم به دو دلیل وابسته می‌داند نخست این که، پیشگیری از جرم بهتر یا لاقل مقدم بر تدبیر واکنشی است و نظم و آسایش فردی و اجتماعی را تامین می‌کند؛ زیرا آمارها نشان داده است که در بسیاری موارد، از یک سو مرتكبان جرم‌ها شناسایی، دستگیر و کیفر نمی‌شوند و از سوی دیگر اجرای کیفر بیش از آن که پیامدهای جرم را از بین ببرد به گونه‌های مختلف موجبات مشکلات متعدد در جامعه از جمله ترس و نگرانی از جرم را فراهم می‌کند. دوم این که تکرار جرم و تداوم به ظاهر دوری ناپذیر وقوع آن، اگر دارای روند رو به رشد باشد باعث ناامیدی و در نتیجه کاهش آستانه تحمل تمام دستگاههای عمومی پاسخ دهنده به پدیده مجرمانه می‌شود.

نقش نیروی انتظامی کشور در برخورد با جرائم به خصوص پیشگیری از وقوع هر نوع خلافکاری حتی در درون خود ناجا و در سطح بالا مانند سطوح مدیران و فرماندهان بیشتر متجّل می‌گردد و ناجا باید کاملاً به این امر واقف باشد و به دور از مطالبی که ارائه گردید با شناخت توقع و انتظارات مردم و مسئولان به طور عمیق به مسئولیت خود توجه نماید و به کاملترین و مطلوبترین شکل، آن را به انجام رساند زیرا مسئولیتی خطیر و همه جانبه، نه فقط در حوزه جرم و خلاف، بلکه در همه‌ی ابعاد و امور جامعه دارد؛ لذا هر اندازه به این نکته بیشتر عنایت شود و درون ناجا منزه از جرایم باشد، بین اقساح مختلف جامعه نیز محبوب تر خواهد بود (الیاسی، ۱۳۸۵، ص ۱۲۶). یکی از موضوعات مهم در یشگیری در سطوح بالای مدیریتی در دستگاههای دولتی خود پایی یا خود کنترلی می‌باشد. خود پایی در اصطلاح، ایجاد حالتی است در درون فرد که او را به انجام وظایف متمایل می‌سازد، بدون آنکه عامل خارجی او را تحت کنترل داشته باشد. هدفی که در خود پایی دنبال می‌شود ارائه یک شخصیت سالم است که به بلوغ فکری رسیده است و در برابر انواع مشکلات از خود مقاومت نشان می‌دهد و خود با بینش عامل آن را انتخاب می‌کند و علاوه بر محیط کار در زندگی شغلی خویش نیز خود پای می‌شود. و این میسر و ممکن نخواهد بود مگر بسترهای مناسب در سازمان فراهم شود و خود پایی در نظام پاییدن و مراقب بودن و نظارت اسلامی نهادینه شود (سجادی، ص ۱۴).

۲. مسئله تحقیق

در جمهوری اسلامی ایران پیشگیری از بزهکاری مورد ملاحظه قرار گرفته و این مفهوم علاوه بر ورود در متون جرم شناسی، در برخی قوانین هم وارد گردیده است؛ در جمهوری اسلامی ایران مستندات متعددی به شرح زیر در این خصوص قابل ملاحظه است.

پیشگیری از جرم در اصل ۱۵۶ قانون اساسی به طور صریح و در اصل ۸ به طور غیرمستقیم، قابل ملاحظه است. در اصل ۱۵۶ ق.ا.چنین آمده است: «قوه قضائیه قوه‌ای است مستقل که پشتیبان حقوق فردی و اجتماعی و مسئول تحقیق بخشیدن به عدالت و عهدهدار وظایف زیر است:

رسیدگی و صدور حکم در مورد تظلمات، تعدیات، شکایات، حل و فصل دعاوی و رفع خصومات و اخذ تصمیم و اقدام لازم در آن
قسمت از امور حسبيه که قانون معين می‌کند؛
احیای حقوق عامه و گسترش عدل و آزادی‌های مشروع؛
نظرارت بر حسن اجرای قوانین؛
کشف جرم و تعقیب و مجازات و تعزیر مجرمین و اجرای حدود و مقررات مدون جزائی اسلام؛
اقدام مناسب برای پیشگیری از وقوع جرم و اصلاح مجرمین».

هرچند قانون اساسی با نگرش به بند ۵ اصل ۱۵۶، وظیفه اصلی واکنش و پیشگیری از جرم را به قوه قضائیه محول نموده است؛ اما این امر مانع از تدوین سیاست‌ها و مدل‌های مناسب پیشگیری در نهادهای مهمی همچون ناجا نیست و اثبات شیء، نفی مادا نمی‌کند خصوصاً اینکه بند ۸ ماده ۴ قانون نیروی انتظامی در همین راستا تصویب شده است.

جرائم‌شناسان امروزی برای یافتن راه و روشهای کم‌هزینه‌تر و پرفایده‌تر، به دکترین خود پایی روی آورده‌اند. در کشورهای جهان، تحقیقات جامعی در این حوزه انجام می‌شود. در کشور ما هم، استفاده از دکترین خود پایی برای کاهش تخلفات و جرایم در محیط های اداری، می‌تواند مورد توجه قرار گیرد. در این روش قرار است هر سازمان با یک نظارت داخلی، کارمندان خود را در اجرای صحیح مقررات، تحت نظارت قرار دهد. این نوع نظارت علاوه بر هزینه‌های کمتر، اثر بیشتری در پیشگیری از جرم نیز ممکن است ایجاد نماید و الگویی از خود پایی در فرهنگ اسلامی را ارائه دهد (زارع، بی‌تا، ص ۷۴).

در عصر حاضر جوامع مختلف می‌کوشند تا از راههای گوناگون خود پایی را در افراد و سازمانهای خود تحقق بخشدند و یا آن را تقویت کنند زیرا این مسلم است که اگر افراد سازمان خود را کنترل کنند کار مدیریت تاچه حد آسان، سریع و مطلوب خواهد شد (ابطحی، ۱۳۸۸: ص ۲۳-۲۸).

در چنین وضعیتی است که می‌توان گفت بدون حضور مقام مأفوّق هم کارکنان بدون ترس از عواقب کنترل وظایف خویش را به خوبی انجام می‌دهند. اما آیا چنین وضعیتی عملی است؟ قطعاً همیشه جواب مثبت نیست اما گاه می‌تواند مثبت باشد. بیدار کردن وجودان فردی و تقویت حس میهن دوستی، فرهنگ سازی دینی و رشد آگاهیهای افراد از اثرات مثبت و مفید خود پایی، عواملی هستند که به تحقق خود پایی سرعت می‌بخشند و بر عکس ان نیز صادق است و رابطه بین هوش هیجانی و خود پایی اثبات شده است (رزقی، ۱۳۸۹: ص ۴۹).

با توجه به موارد تبیین شده در این مقاله ما بدنبال خود پایی و نظارت همگانی درونی مدیران و فرماندهان بر شخص خود و حوزه مدیریتی وی می‌باشیم و سوال اصلی عبارت است از: پیشگیری از جرائم و تخلفات در پرتو خود پایی (نظارت همگانی درونی) چگونه است؟

۳. تعاریف مفاهیم

۱-۱. جرم

جرم، که یک معضل اجتماعی در همه جوامع است و بر زندگی هزاران نفر در هر لحظه از سال ممکن است تأثیرگذار باشد و ترس در دل و جان مردم جامعه ایجاد کند (تن کین هون^۱، ترجمه علی سلطانی، ۱۳۸۵، ص ۹۹) در جرائم ارتکابی توسط نیروهای دولتی اثرش دو چندان، و در جرائم ارتکابی توسط نیروهای نظامی اثرش چندین برابر است؛ چه رسد به اینکه آن نیرو از سطوح بالای آن مانند سطوح فرماندهان و مدیران باشد؛ زیرا نیروهای نظامی و انتظامی در نظامهای مختلف بویژه نظام جمهوری اسلامی ایران بسیار حائز اهمیت است. امروز وضعیت نیروهای انتظامی ما با دوران گذشته از زمین تا آسمان تفاوت کرده است. امروز نیروهای انتظامی با مردم و در کنار مردم و پشت سر آنها هستند هرچه می‌توانید، این روحیه را در خودتان تقویت کنید که شما برای مردم هستید (بیانات مقام معظم رهبری در مراسم بیعت فرماندهان، نمایندگان ولی‌فقیه و مسئولان عقیدتی، سیاسی ۱۳۶۸/۰۳/۲۸).

در واقع از دید دانش جرم‌شناسی، که در تعریفی مختصر، علم مطالعه ماهیت، گستره، علت و کنترل رفتار کیفری است (سیگل^۲، ۱۹۹۷، س ۵۵۴).

در بررسی جرم از دیدگاه لغوی در زبان فارسی ملاحظه می‌شود که این واژه در لغتنامه دهخدا این گونه تعریف شده است که [ج] [ع] گناه. (منتهی الارب) (آندراج) (مهرذب الاسماء نسخه خطی) (غیاث اللغات). گناه. خزده. خطا. (نظم الاطباء). ذنب. تعدی. (از متن اللغة) (از اقرب الموارد): ومنه «ما في هذا جرم». (اقرب الموارد). بزه. جناح. عصيان. اثم. ماثم. معصیت. ذنب. ناشایست. جناح. جریمة. خطا. ج، أجرام. جرائم. (متن اللغة) (اقرب الموارد) (منتهی الارب).

جرائم و تخلف در لغت و زبان عربی به این شکل تعریف شده است: الجُرم: الذَّنْبُ و فعله الإِجْرَامُ و المُجْرِمُ: الْمُذَبِّ و الْجَارِمُ: الْجَانِي، قال الشاعر: و لا الْجَارِمُ الْجَانِي عَلَيْهِمْ بِمُسْلِمٍ (فراهیدی، ۱۴۱۰ ق، ج ۷، ص ۹۱۱) و نیز در برخی کتابهای لغت گفته شده است: الجُرمُ: الذَّنْبُ و جَمْعُهُ أَجْرَامُ. و المُجْرِمُ: الْمُذَبِّ و الْجَارِمُ: مِثْلُهُ. و الجُرمُ: الْبَاطِلُ، حَلْفَتَ يَمِينًا مَا فِيهَا جُرمُاتٌ: أَى أَبْاطِيلٌ وَ أَصَابَهُ ذاكَ مِنْ جَرْمِكَ: أَى مِنْ جَرِيمَتِكَ وَ جِنَائِيَّكَ. وَ مَا لَى عِنْدَهُ جَرِمٌ وَ قَرَا يَحْيَى بْنَ وَثَابٍ: لَا يُجْرِمَنَّكُمْ بِرَفْعِ الْيَاءِ مِنْ أَجْرَمَ [۲۲۱/ب] إِجْرَاماً (صاحب بن عباد، ۱۴۱۰ ق، ج ۷، ص ۰۰۱).

جرائم و تخلف از نظر خداوند متعال: کلمه جرم به صورت مفرد در قرآن کریم به کار نرفته است اما با مشتقهای مختلفی در کلام خداوند متعال قابل ملاحظه است؛ مانند تعبیر **أَجْرَمَنَا** در آیه شریفه سوره سبا به کار رفته است که خداوند متعال می-فرماید: **قُلْ لَا تُسْأَلُنَّ عَمَّا أَجْرَمَنَا وَ لَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ**: بگو از شما نسبت به گناهان ما سؤال نمی‌شود و از ما نسبت به رفتار شما سؤال نخواهد شد (سبا، ۵۲) (محقق دمامد، ۱۴۰۶ ق، ج ۴، ص ۲۶۱). علامه طباطبایی (ره) در این خصوص می‌فرماید: مفاد این آیه یعنی عمل و مخصوصاً عمل شر و جرم از عامل خود به دیگری تجاوز نمی‌کند و عمل رشت کسی و بالش به غیر او نمی‌رسد. پس غیر او کسی از آن باز خواست نمی‌شود و بنا بر این، نه شما مسئول جرم مایید و نه ما مسئول کارهای شما بیم، بلکه خود شما مسئول کار خویشید و این جمله مقدمه و زمینه است برای آیه بعدی که متعرض مسئله جمع و فتح است؛ چون دو طایفه وقتی از نظر عمل با هم مختلف شدند: یکی عمل خیر کرد، دیگری شر، واجب است که بین آنان فتحی پدید آید؛ یعنی این دو طایفه از هم متمایز شوند تا جزای عمل هر طایفه به خود او برگردد؛ چه خیر و چه شر، چه سعادت و شقاوت و آن کسی که چنین فتحی پدید می‌آورد، پروردگار متعال است و اگر در آیه شریفه از عمل خود تعبیر به جرم و از عمل مشرکان تعبیر به عمل کرد و هر دو را جرم نخواند و نفرمود: "عما اجرمنا و عما تجرمون" برای این است که در مناظره رعایت ادب را کرده باشد (ترجمه تفسیر المیزان، ج ۶۱، ص ۶۶۵).

^۱. Ten Kin Hoon

^۲. Siegel

۴. پیشگیری

در زبان فارسی کلمه پیشگیری به لحاظ لغوی به معنای جلوگیری کردن، دفع، صیانت، مانع شدن، جلو بستن، اقدامات احتیاطی برای جلوگیری از حوادث بد و ناخواسته و نیز به معنای جلوی وقوع چیزی را گرفتن معنا شده است (معین، محمد، ۱۳۸۱، ص ۹۳۳). پیشگیری از لغت *praevenire* لاتینی به دست آمده که خودش مرکب است از پیشوند *prae* به معنای *befor*e و کلمه *venire* به معنای *come* (آمدن)؛ با این وصف لغت مورد اشاره در زبان لاتین از نظر معنایی از «پیش از کسی آمدن»، از طریق مفهوم «پیشاپیش عمل کردن، پیشستی کردن» به «مانع شدن، سد راه شدن» مصادق یافت و همین معنی در سده ۱۶ میلادی در زبان انگلیسی ظاهر شد (آیتو^۴، ۱۳۸۵، ص ۹۲۳).

بحث و بررسی تاریخی پیشگیری از جرم حاکی است که برخی پیشگیریها در قالب بسیاری از تدبیر و راهکارهای اساسی و مؤثر از صدر اسلام مطرح بوده است. برخی آیات قرآن کریم و احادیث اهل بیت علیهم السلام بیانگر این است که پیشگیری از جرم با اقسام و ارکان مختلف آن در آموزه‌های اسلامی قابل ملاحظه است (رشادتی، ۱۳۸۷، ص ۱۵۰). همچنین برخی نهادها و نقشهای مؤثر در جامعه اسلامی مانند امر به معروف و نهی از منکر، نهاد حسبة و نقش محتسب در کاهش جرائم می‌تواند در جهت پیشگیری تفهیم و تبیین شود (میرخلیلی، ۱۳۸۸، ص ۴۶).

۴-۱. نظریه‌های مختلف اسلامی و غربی در پیشگیری

۴-۱-۱. پیشگیری در پرتو نگرهای اندیشمندان مغرب زمین

از نظر گسن^۵ پیشگیری از جرم در مفهوم مضيق، هر تدبیر سیاست جنایی است که هدف نهایی آن تحديد حدود امکان پیشامد مجموعه اعمال جنایی از راه غیرممکن ساختن، دشوارساختن یا کاهش دادن احتمال وقوع آنها است. گسن معتقد است این تدبیرها نباید از تهدید به مجازات و یا اجرای مجازات استفاده کند (ریمون گسن، ترجمه مهدی کی نیا، ص ۳۳۱).

تعريف دیگری که از پیشگیری از جرم ارائه شده و بینش موسعتری به نظر می‌رسد پیشگیری را تمام اقدامات قهرآمیز و غیر قهرآمیز می‌داند که با دو هدف پیشگیری خاص در جهت جلوگیری از تکرار جرم توسط شخص مرتكب و پیشگیری عام شامل بازدارندگی از طریق تهدید می‌شود (میرخلیلی، ۸۸۳۱، ص ۴۳).

برخی دیگر از صاحبنظران ضمن اذعان به اینکه پیشگیری از جرم را مشکل می‌توان تعریف کرد برآند که درک بسیار مهم متناقض بودن تعاریف، نمونه و فلسفه‌های پیشگیری از وقوع جرم با هم به همراه درک طبیعت مناسب متناقض ابتکارات و سیاستهای پیشگیری از وقوع جرم برای درک کامل سیاستهای گسترده قانون و نظم عمومی در جوامع در معرض خطر معاصر بسیار مهم و حیاتی است (بک^۶، ۱۹۹۲).

در مفهوم پیشگیری از جرم، مفسران اشتراک گردی خواه دارای ایدئولوژی چپ گرا و خواه دارای ایدئولوژی راستگرا هر دو پیشنهاد کنترل اشتراکی را می‌دهند و معتقدند که بیشتر کنترل اجتماعی از نوع کنترل اشتراکی است نه کنترل دولتی و غالب موقعیت‌های روزانه از طریق گفت و شنودهای قانونمند و مقررات دولتی است که در جهت رفع ضعفها و کمبودهای این حوزه حرکت می‌کند و به جلو می‌رود (رجوع کنید به برایت ویت، ۱۹۹۵، ص ۳۰۲).

^۴. Aytoo

^۵. Kessen

^۶. Beck

تعریف پیشگیری جرم طبق نظریه کلاسیک بر این محور استوار است که شدت مجازات به آنچه برای پیشگیری و بازدارندگی از جرم لازم است، محدود است و هدف هر سامانه قانونگذاری مطلوب نیز پیشگیری از وقوع جرم است و نه چیز دیگر (رجوع کنید به لیلیتال، ۱۹۹۵، ص ۱۶ و ۱۷).

برخی دیگر پیشگیری را یکی از ابزارهای مؤثر در مبارزه با بزهکاری دانسته‌اند که با هدف تضمین آزادیها، اجرای عدالت، اصلاح و درمان بزهکاران و در صورت ضرورت سرکوب بزهکاران است (احمدی، احمد، ۱۳۸۸ ص ۱۹).

بدین ترتیب به نظر می‌رسد پیشگیری از جرم حوزه‌ای کاملاً دشوار است که برای مشخص کردن آن از دو حیث مفهومی و مصداقی نکات مختلفی را می‌توان مورد ملاحظه قرار داد و لذا پاسخ ساده‌ای به این سؤال که پیشگیری از جرم چیست، وجود ندارد (گوردون هیوت، ۱۹۹۱، ص ۷۲).

۵. الگوهای اسلامی پیشگیری و از دید خداوند متعال و معصومین (علیهم السلام)

۱-۵. خود پایی (نظرارت همگانی درونی)

به لحاظ لغوی پاییدن و مراقب بودن خود، پاییدن و مراقب بودن نفس یا خود پایی (نظرارت همگانی درونی) توانایی پاییدن و مراقب بودن احساسات و رفتارها و خواسته‌ها است که انسان به منظور به دست آوردن برخی پاداشها یا جلوگیری از برخی مجازاتهای انجام می‌دهد. احتمالاً برخی پاداشها و مجازاتهایی (معمولًاً کوچکتر) که زودتر قابل دستیابی است، می‌تواند جلو دستیابی به برخی پادashهای بزرگتر را بگیرد. در روانشناسی گاهی با نام خود تنظیمی نامیده شده است.

«پاییدن و مراقب بودن فعالیتی است که ضمن آن عملیات پیش‌بینی شده با عملیات انجام شده مقایسه می‌شود و در صورت وجود اختلاف و انحراف بین آنچه "باید" باشد و آنچه "هست"، نسبت به رفع و اصلاح آنها اقدام می‌شود» (صادقپور، ۳۵۳۱، ص ۹۵۱).

تعاریف دیگری را نیز می‌توان در این خصوص ارائه کرد:

«پاییدن و مراقب بودن، فعالیتی منظم است که ضمن آن نتایج مورد انتظار در قالب استانداردهای عملیات تعیین می‌شود، سامانه دریافت اطلاعات طراحی، عملیات پیش‌بینی شده و انجام شده با هم مقایسه، اختلافها و انحرافها مشاهده، و ارزیابی و میزان اهمیت آنها مشخص می‌شود، و سرانجام اصلاحات لازم برای تحقق هدفها و مأموریتهای سازمان انجام می‌گیرد (الوانی، ۹۷۳۱، ص ۸۸).

بدین ترتیب می‌توان گفت خود پایی در اصطلاح، ایجاد حالتی است در درون فرد که او را به وظایفش متمایل می‌سازد بدون اینکه عامل خارجی او را تحت کنترل داشته باشد. هدفی که در خود پایی دنبال می‌شود، ارائه شخصیت سالم است که به بلوغ فکری رسیده است و در برابر انواع مشکلات از خود مقاومت نشان می‌دهد و خود با بینش عامل آن را انتخاب می‌کند و علاوه بر محیط کار در زندگی شغلی خویش نیز خود پایی می‌شود و این میسر و ممکن نخواهد بود مگر بسترها مناسب در سازمان فراهم، و خود پایی (نظرارت همگانی درونی) در نظام پاییدن و مراقب بودن و نظرارت همگانی اسلامی نهادینه شود (سجادی، ص ۴۱).

۲-۵. نظرارت همگانی درونی

سامانه‌های خود پایی (نظرارت همگانی درونی) برای نظرارت همگانی درونی^۷ دقیق‌تر در ادارات ایجاد می‌شود؛ زیرا برخلاف خود پایی (نظرارت همگانی درونی) سایر روش‌های نظرارت همگانی درون سازمانی، کارامدترین روش پیشگیری از تخلفات نظرارت همگانی و کنترل، یکی از کارامدترین راه‌ها برای جلوگیری از تخلفات است. اما علاوه بر منافعی که از پاییدن و مراقب بودن و نظرارت همگانی عاید

^۷. نظرارت به معنای حقوقی و خاص مدنظر است که شامل معنای کنترل نیز گاهی می‌شود نه معنای لغوی آن که این‌گونه توضیح داده می‌شود: نظرتنه: (أَنْظَرْهُ) (أَنْظَرْتُ) إِلَيْهِ أَيْضًا أَنْصَرْتُهُ و نظرت (أَنْظِرْهُ) و الجماع (نَظَّلَرَةً) و مِنْهُ (النَّاظِرُونَ) لِلْخَارِسِ و (النَّاظِرُونَ) السَّوَادُ الْأَصْغَرُ مِنَ الْعَيْنِ الَّذِي يَبْصُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ شَخْصَةً و (نَظَرْتُ) فِي الْأَمْرِ تَدَبَّرْتُ و (نَظَرْتُ) الَّذِينَ بِالْأَلْفِ أَخْرَتُهُ (فیومی، احمد بن محمد مقری، المصباح المنیر فی غریب الشرح الكبير للرافعی، منشورات دار الرضی، قم - ایران، هـ ق. ج ۲، ص: ۲۱۶)

جامعه می‌شود، باید به هزینه‌های آن نیز توجه کرد. نظارت همگانی دقیق و همه‌جانبه مستلزم صرف هزینه فراوان است. البته فرایند سیستمی، خود پایی (نظارت همگانی درونی)، پویا و تکاملی نیز نیازمند هزینه است (زاهدی، ص ۹).

جرائم‌شناسان امروزی برای یافتن راه و روشی کم‌هزینه‌تر و پرافایده‌تر به دکترین خود پایی (نظارت همگانی درونی) روی آورده‌اند. در کشورهای جهان، پژوهش‌های جامعی در این حوزه انجام می‌شود. در کشور ما هم، استفاده از دکترین خود پایی (نظارت همگانی درونی) برای کاهش تخلفات و جرائم در محیط‌های اداری، می‌تواند مورد توجه قرار گیرد. در این روش قرار است هر سازمان با نظارت داخلی، کارمندان خود را در اجرای صحیح مقررات، تحت نظارت قرار دهد. این نوع نظارت علاوه بر هزینه‌های کمتر، در پیشگیری از جرم نیز ممکن است اثر بیشتری ایجاد، و الگویی از خود پایی (نظارت همگانی درونی) در فرهنگ اسلامی را ارائه کند (زارع، بی‌تا، ص ۴۷).

۳-۵. خود پایی (نظارت همگانی درونی) در سازمان

در عصر حاضر جوامع مختلف می‌کوشند از راه‌های گوناگون خود پایی (نظارت همگانی درونی) را در افراد و سازمانهای خود تحقق بخشدند و یا آن را تقویت کنند؛ زیرا این مسلم است که اگر افراد سازمان خود را کنترل کنند، کار مدیریت تا چه حد آسان، سریع و مطلوب خواهد شد (ابطحی، خیر اندیش، ۸۸۳۱، ص ۳۲۸۲). در چنین وضعیتی است که می‌توان گفت بدون حضور مقام مافوق هم کارکنان بدون ترس از پیامد کنترل وظایف خویش را بخوبی انجام می‌دهند. اما آیا چنین وضعیتی عملی است؟ قطعاً همیشه جواب مثبت نیست اما گاه می‌تواند مثبت باشد. بیدار کردن وجودن فردی و تقویت حس میهن دوستی، فرهنگ‌سازی دینی و رشد آگاهیهای افراد از تأثیرات مثبت و مفید خود پایی، عواملی است که به تحقق خود پایی سرعت می‌بخشد و بر عکس آن نیز صادق است و رابطه بین هوش هیجانی و خود پایی (نظارت همگانی درونی) اثبات شده است (رزقی، ص ۹۴).

۴-۵. مقدمات ایجاد خود پایی (نظارت همگانی درونی)

مقدمات ایجاد خودپایی (نظارت همگانی درونی) در هر مجموعه‌ای را می‌توان در گستره آموزه‌های دینی جستجو کرد که و برخی از آنها عبارت است از:

۴-۱. ایمان به خدا^۸: در اسلام زمینه‌های مناسب برای رشد خود پایی افراد فراهم است. فرد مسلمان خود را در مقابل خدا مسئول می‌پنداشد نه صرفا در مقابل رئیس و سازمان. التفات و توجه به حرام و حلال و پرهیز از گناه شیوه‌هایی است که فرد مسلمان را خود پای می‌سازد و فرد همیشه خدا را ناظر رفتار خود می‌داند و البته این امر باید گام به گام اجرا شود تا نتایج منطقی به دست آید (داوری، بی‌تا، ص ۵۴).

۴-۲. توجه به شخصیت و حرمت کارکنان: واگذاری اختیارات و مسئولیت به کارمندان و شرکت آنان در تصمیم گیریها اعتماد به نفس لازم را به آنان خواهد داد و احساس خواهند کرد که سازمان به افرادش اعتماد دارد و آنها نیز می‌توانند نظر و پیشنهاد خود را ارائه کنند و در رشد سازمان سهیم باشند و این خود مصدقی است از رابطه ثابت شده در خصوص دینداری و خود پایی (نظارت همگانی درونی) و کاهش برخی جرائم (خدایاری فرد، ۸۸۳۱، ص ۷۸).

^۸. مقصود، ایمان در مراتب مختلف آن است نه درجات خاص یا بالای آن همان گونه که از ابو بصیر از حضرت امام جعفر صادق علیه آورده است السلام صلوات الله عليه که حضرت فرمودند که هر که ایمان به خدا و روز قیامت دارد پس می‌باید که شب او بی وتر به روز نرسد (اصفهانی، مجلسی اول، محمد تقی، لوامع صاحبقرانی، ۸ جلد، مؤسسه اسماعیلیان، قم - ایران، دوم، ۴۱۴۱ ه ق ج ۳، ص: ۰۳).

۴-۳. رضایت شغلی و ارضای نیازهای کارکنان: هرچه کارکنان به شغل و کار خود علاقه‌مند باشند و سازمان نیز حقوق و امکانات مناسب را برای افراد فراهم سازد به همان نسبت، افراد تمایل بیشتری برای کنترل خود نشان می‌دهند. بر عکس اگر دستمزد کم و امکانات رفاهی محدود باشد، سخن گفتن از کنترل افراد هیچ ثمری نخواهد داشت و کارکنان یا شغل دوم را انتخاب می‌کنند و یا به فساد و رشوه‌گیری در محیط کار گرایش پیدا می‌کنند و بررسی رابطه بین سبکهای رهبری مدیران با خود پایی (نظرارت همگانی درونی) کارکنان آموزش و پرورش در برخی استانهای ایران نیز مؤید همین است (حسین‌پور، ۹۳۱، ص ۸۴).

۴-۴. دادن انگیزه و تشویق افراد به خود پایی: اگر کارکنان بخواهند و اراده لازم را داشته باشند، انگیزه خود پایی را راحت‌تر می‌توانند به دست آورند؛ زیرا انگیزه نیرویی است که آنها را در جهت خود پایی رهنمون می‌سازد و اگر احساس کنند که خود پایی منافع خود و سازمانشان را حفظ می‌کند خود به خود عاملی برای تشویق افراد به کنترل خود می‌شود. رابطه و عوامل خود پاییدن و مراقب بودن اجتماعی و مفهوم تقوا کاملاً مستقیم و شناخته شده است (چگینی، ۲۸۳۱، ص ۲۹).

۴-۵. حس تعلق و وفاداری به سازمان: اگر کارکنان، سازمان را خانه خود در نظر بگیرند و آن را سرپناه قلمداد کنند، خود را در موفقیت و یا شکست سازمان سهیم می‌دانند. این تعلق خاطر موجب می‌شود که آنها تا پایان همکاری با سازمان نسبت به آن وفادار باقی بمانند که در این صورت خود پایی غرورآفرین خواهد بود.

۵. مرز بین کنترل و خود پایی (نظرارت همگانی درونی)

با توضیحاتی که ارائه شد، معلوم می‌گردد کنترل فرایندی است که مدیر از طریق آن تطابق عملیات انجام شده را با فعالیتهای برنامه ریزی شده می‌سنجد و بین بایدها و هستهای مقایسه می‌کند؛ زیرا با کنترل است که برنامه ریزان به صحت پیش‌بینی خود پی خواهند برد و در غیر این صورت هیچ برنامه‌ای بدون کنترل بدرستی اجرا نمی‌شود؛ لذا باید بین این دو مرز مشخصی باشد و از هرگونه افراط و تغییر دوری شود؛ زیرا هر دو و به تناسب برای سازمان ضروری است و مقایسه خود پایی (نظرارت همگانی درونی) با دیگر روشها و سبکهای اعم از دفاعی و غیر دفاعی بیانگر برتری خود پایی (نظرارت همگانی درونی) است (تقی زادگان، ۹۳۱، ص ۹۲).

البته بین پاییدن و مراقب بودن مدیر و خود کنترلی (نظرارت همگانی درونی) لزوماً تنافی نیست و نظر و کنترل، وظیفه اساسی مدیر است و باید به وسیله آن از منابع و افراد سازمان حداکثر کارایی و اثربخشی را درجهت دستیابی به اهداف سازمان به دست آورد. بنابراین، جایگاه هر دو در سازمان باید حفظ شود ضمن اینکه افراد خود پایی را رعایت می‌کنند، مدیر نیز باید با رعایت ضوابط و بدون خدشه به اعتماد و احترام به افراد، کنترل لازم را در سازمان اعمال کند و این باعث می‌شود رابطه کارکنان و مدیر دوستانه باشد و هزینه‌های کنترل نیز کاهش یابد؛ لذا نمی‌توان گفت که چون افراد خود پایی هستند به هیچ‌گونه کنترل از سوی مدیر نیازی نیست. خود پایی ضروری است برای سازمان و فرد چاره‌ای جز انتخاب آن ندارد اگر می‌خواهد شرافتمدانه کار کند و زندگی خود را بچرخاند. سازمان نیز برای تحقق اهداف، چاره‌ای جز کنترل ندارد تا از این راه بتواند نارساییها را شناسایی، و در رفع آنها اقدام کند. البته تأکید می‌شود از هرگونه افراط و تغییر باید پرهیز شود (اردبیلی، بی‌تا، ص ۳۹۷).

۶. خود پایی (نظرارت همگانی درونی)

نظرارت و خود پایی (نظرارت همگانی درونی) لازم و ملزم است و اگرچه خود پایی (نظرارت همگانی درونی)، دکترینی شناخته شده در نظامهای حقوقی کشورها است. در کشور ما خود پایی (نظرارت همگانی درونی) به عنوان راهکاری در پیشگیری از جرم کمتر مورد استفاده بوده است. درباره چگونگی استفاده از سامانه‌های بازرگانی داخل ادارات و یا سازمانهای دولتی در اعمال نظارت‌ها گفته شده است که در برنامه پیش روی سازمان، قرار است روند کاری و حمایت از این سامانه‌ها تقویت شود که تحت عنوان خود پایی (نظرارت همگانی درونی) از آن یاد شده، تا شهروندان نوع رفتار اجتماعی را بیاموزند (ترابی پور، ۱۳۸۴، ص ۴۸).

سامانه‌های خود پایی (ناظارت همگانی درونی) موجب ناظارت بیشتر می‌شود و استفاده از سامانه‌ای که بتوان از طریق آن بر رفتار کارمندان ناظارت بهتری صورت داد، فواید و تأثیرات چشمگیری بر کیفیت کارها خواهد داشت. بهتر است به دنبال راهاندازی این‌گونه سامانه‌ها و وضعیت مراجعه مردم به ادارات و به نتیجه رسیدن کارهای اداری آنها، برنامه‌ای نظاممند تعریف شود؛ زیرا با تعریف برنامه‌ای منظم به منظور اعلام زمان مراجعه افراد برای کارهای اداری خود، می‌توان از تجمع افراد در ادارات و بلا تکلیفی آنها جلوگیری کرد. تقلب و پارتی بازی در برخی مراحل اداری از مسائلی است که همیشه در ادارات مطرح بوده است. با قرار دادن نظام ناظارتی مناسب می‌توان ضمن پاییدن و مراقب بودن این تخلفات به کاهش آمار آنها اقدام کرد. تسريع در روند مراحل اداری از دیگر مزایای استفاده از سامانه‌های خود پایی (ناظارت همگانی درونی) است که به کاهش نیروی انسانی منجر می‌شود و دقت اعمال ناظارت را بیشتر از قبل می‌کند.

۶. هدف تحقیق

تعیین عوامل موثر در پیشگیری از جرایم فرماندهان و مدیران ناجا با محوریت خودپایی(ناظارت همگانی درونی) می‌باشد

۷. سوالات تحقیق

شاخه‌های خودپایی مدیران و فرماندهان بر شخص خودشان کدامند؟

شاخه‌های خودپایی مدیران و فرماندهان بر حوزه مدیریتی خود کدامند؟

۸. روش شناسی

این تحقیق از نظر هدف کاربردی است که به شکل توصیفی پیمایشی انجام شده است. هدف پژوهش‌های کاربردی توسعه دانش کاربردی در زمینه‌ای خاص است و به عبارت دیگر تحقیقات کاربردی به سمت کاربرد عملی دانش هدایت می‌شود (بازرگان ، ۱۳۸۰ ، ص ۷۹).

ابزار گردآوری داده‌ها مصاحبه و پرسشنامه بوده است.

برای تعیین اعتبار هر یک از دو پرسشنامه محقق ساخته، ده نسخه از پرسشنامه اولیه در اختیار استادان حوزه منابع انسانی قرار گرفت که پس از دریافت نظر آنان، بعضی از سوالات حذف، و یا اصلاح و چند سوال نیز اضافه می‌شد که مورد تأیید استادان راهنمای مشاور نیز قرار گرفت.

برای بررسی امکان اعتماد ابزار اندازه‌گیری شیوه‌های مختلفی به کار برده می‌شود که در این تحقیق ابتدا پرسشنامه آزمایشی روی یک نمونه ده نفری اجرا، و آلفای کرونباخ سوالات محاسبه که مقدار آن ۸۹ صدم بدست آمد.

برای تجزیه و تحلیل داده‌های این پژوهش، ابتدا از شاخه‌های آمار توصیفی در تهیه جدولهای فراوانی، درصد فراوانی، میانگین و انحراف معیار استفاده شد؛ سپس برای بررسی نرمال بودن توزیع اطلاعات، آزمون کولموگروف – اسمیرنوف اجرا، و برای بررسی معناداری رتبه‌بندی پاسخهای پاسخگویان از آزمون فریدمن استفاده شد. همچنین برای مقایسه نظر پاسخگویان از آزمون کروسکال والیس استفاده، و برای تعیین سهم هریک از عوامل در پیشگیری از جرائم و تخلفات احتمالی فرماندهان و مدیران ناجا نیز با ضرب عدد ضریب اهمیت هر عامل در ضریب اهمیت گروه عوامل و میانگین هر عامل استفاده شد.

جامعه اماری این تحقیق شامل مدیران و فرماندهان شاغل در جایگاه‌های شغلی ۱۸ و به بالا در تعدادی از یگانهای مستقل ستادی می‌باشد. حجم نمونه ۴۰ نفر از کل اعضای جامعه آماری می‌باشد که به روش تصادفی انتخاب و پرسشنامه توزیع گردید.

۹. ویژگیهای جمعیت آماری

جدول (۱): توزیع فراوانی کل پاسخگویان به تفکیک درجه

درصد	فراوانی	درجه
۲.۵	۱	سرتبی دوم
۶۷.۵	۲۷	سرهنگ
۳۰	۱۲	سرهنگ دوم
۱۰۰	۴۰	جمع

بر اساس جدول بیشترین نسبت پاسخگویان (۶۷.۵ درصد) مربوط به افراد با درجه سرهنگی و کمترین نسبت (۲.۵ درصد) به افراد با درجه سرتیپ دومی اختصاص داشته است.

جدول (۲): توزیع فراوانی کل پاسخگویان به تفکیک تحصیلات

درصد	فراوانی	تحصیلات
۲.۵	۱	دکتری
۳۲.۵	۱۳	کارشناسی ارشد
۳۵	۱۴	کارشناسی
۳۰	۱۲	کاردانی
۱۰۰	۴۰	جمع

بر اساس جدول بیشترین نسبت پاسخگویان (۳۵ درصد) دارای تحصیلات کارشناسی و ۵.۲۳ درصد مربوط به مقطع کارشناسی ارشد می‌باشد که حاکی از سطح تحصیل کرده جامعه آماری می‌باشد.

جدول (۳): توزیع فراوانی کل پاسخگویان به تفکیک سابقه خدمت

درصد	فراوانی	سابقه خدمت
۱۷.۵	۷	کمتر از ۲۰ سال
۳۵	۱۴	۲۱ تا ۲۵ سال
۳۷.۵	۱۵	۲۶ تا ۳۰ سال
۱۰	۴	بیش از ۳۰ سال
۱۰۰	۴۰	جمع

بر اساس جدول بیشترین نسبت پاسخگویان (۳۷.۵ درصد) دارای سابقه خدمت ۶۲ تا ۳۰ سال و کمترین به سابقه خدمت بیش از ۳۰ سال که برابر ۱۰ درصد می‌باشد.

۱۰. یافته‌های پژوهش

۱-۱۰. مصاحبه‌ها

یافته‌های مصاحبه با نخبگان و با کارشناسان در ناجا، که توسط محقق در این تحقیق صورت گرفته دربردارنده مسائل مختلف و موضوعات گوناگون بود که در ضمن آنها آشکارا و یا مقایسه‌ای و غیر مستقیم به جرم یا جرائم اشاره کرده‌اند، می‌توان نکات متعدد و ارزشمندی را درباره این مسئله استنباط و ارائه نمود که البته با در کنار هم گذاشتن این نکات و ابعاد مختلف در نهایت این امر به شکل مسئله‌ای مهم و دارای ابعاد مختلف فرهنگی اجتماعی و از همه مهمتر دارای اهمیت الهی و دینی و در نهایت دارای اضلاع و جوانب متعدد نمایان می‌گردد که از یک سو توجه و ملاحظه بزرگواران را به موضوع نمایان می‌سازد و از سوی دیگر زمینه را برای مطالعه دقیق و عمیقتر پیش روی پژوهشگران می‌گشاید. بر این پایه محورهای ذیل در این بیانات این بزرگواران قابل ملاحظه است:

ضرورت تقویت نظارت‌ها هم درونی و هم برونی

جرائم نابخشودنی و فراموش نشدنی فرماندهان و صاحبان قدرت

برخورد قاطع، قانونی و جدی با جرائم متخلبان بزرگ

ضرورت محاکمه خاص و مناسب مجرمان دارای قدرت و اطلاعات

ارتباط جرائم صاحبان قدرت با یکدیگر

ضرورت افشاء جرائم مقامات ظالم و ستمگر

جرائم فرماندهان و مقامات و اهمیت افشاء آن

برخی شیوه‌های کشف جرائم فرماندهان

لزوم بررسی جرائم فرمانده مرتبط با حقوق مردم

تقسیم جرائم فرمانده و صاحبمنصبان به جرائم شخصی و مجموعه‌ای

ضرورت تاکید بر جرائم و مجازاتهای اسلامی

قابل عفو نبودن برخی جرائم مقامات و فرماندهان

ضرورت ملاحظه فراوانی و شدت جرائم فرماندهان ذی منصب

۲-۰۱. تجزیه و تحلیل یافته‌ها

نظرات همگانی درونی (بعد خودپایی)

برای بررسی میزان پیشگیری از جرائم در بعد خودپایی، این بعد در دو محور و هر محور در ۱۴ شاخص مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است.

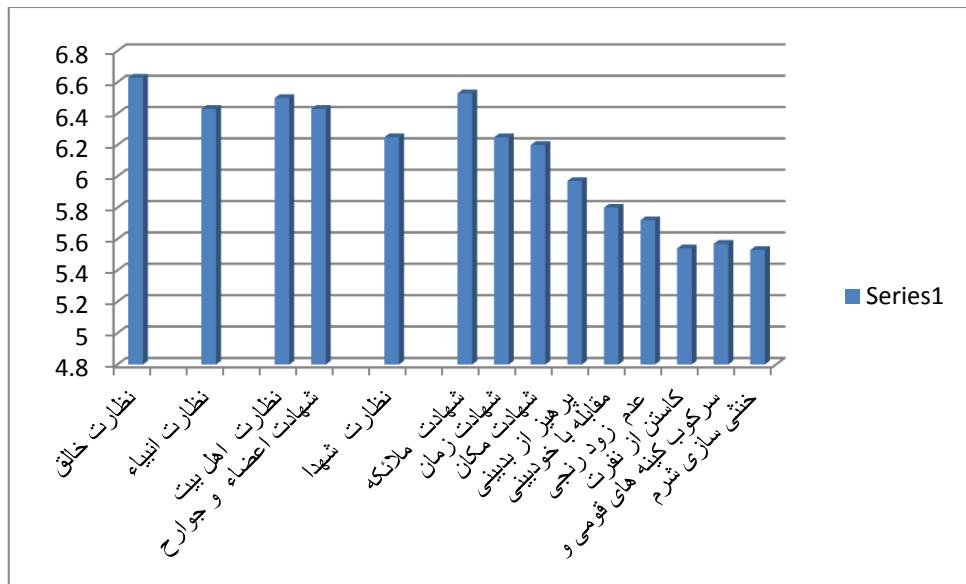
الف) نظرات فرمانده بر شخص خودش

این محور در ۱۴ شاخص مورد ارزیابی قرار گرفته که اطلاعات آماری آن به طور خلاصه در جدول (۴) آمده است:

جدول (۴): توزیع فراوانی میزان تأثیر محور نظارت فرمانده برش خودش

ردیف	نام	جنس	سال	جنس	تعداد	عنوان	عامل
۱	تفویت اعتقاد فرماندهان به نظارت خالق						۱.۰۰۴
۲	تفویت اعتقاد فرماندهان به نظارت پیامبران بویژه پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم						۱.۱۰۶
۳	تفویت اعتقاد فرماندهان به نظارت اهل بیت علیهم السلام و حضرت زهرا سلام الله علیها						۱.۰۸۶
۴	تفویت اعتقاد فرماندهان به شهادت اعضا و جوارح						۱.۱۰۶
۵	تفویت اعتقاد فرماندهان به نظارت شهیدان						۱.۲۷۶
۶	تفویت اعتقاد فرماندهان به شهادت ملاکه و مأموران غیبی						۱.۱۰۹
۷	تفویت اعتقاد فرماندهان به شهادت زمان						۱.۲۹۲
۸	تفویت اعتقاد فرماندهان به شهادت مکان						۱.۲۸۵
۹	پرهیز از بدبینی و تقویت نگرش مثبت فرماندهان و مدیران						۱.۲۲۹
۱۰	مقابله با خودبینی و ترجیح منافع شخصی فرماندهان بر ضوابط						۱.۳۸۱
۱۱	زود رنج نبودن و بالا بردن آستانه تحمل فرماندهان						۱.۳۰۰
۱۲	کاستن از نفرتهای شخصی و سلیقه ای فرماندهان						۱.۵۳۶
۱۳	سرکوب کینه های قومی و میان مدیران و فرماندهان						۱.۵۹۹
۱۴	خنثی سازی شرم نابجای مدیران						۱.۸۳

بر اساس جدول، بین تمام عوامل، عامل تقویت اعتقاد فرماندهان به نظارت خالق بیشترین میانگین (۶.۶۳) را به خود اختصاص داده و عامل خنثی سازی شرم نابجای مدیران دارای کمترین میانگین (۵.۵۳) بوده است. همچنانی عامل تقویت اعتقاد فرماندهان به نظارت خالق با داشتن کمترین انحراف معیار (۱.۰۰۴) نمایانگر این است که پراکندگی نظر پاسخگویان در باره تأثیر تقویت اعتقاد فرماندهان به نظارت خالق، کمترین مقدار را داشته، و بیشترین انحراف معیار نیز به عامل مقابله با خودبینی و ترجیح منافع شخصی فرماندهان بر ضوابط اختصاص داشته است.

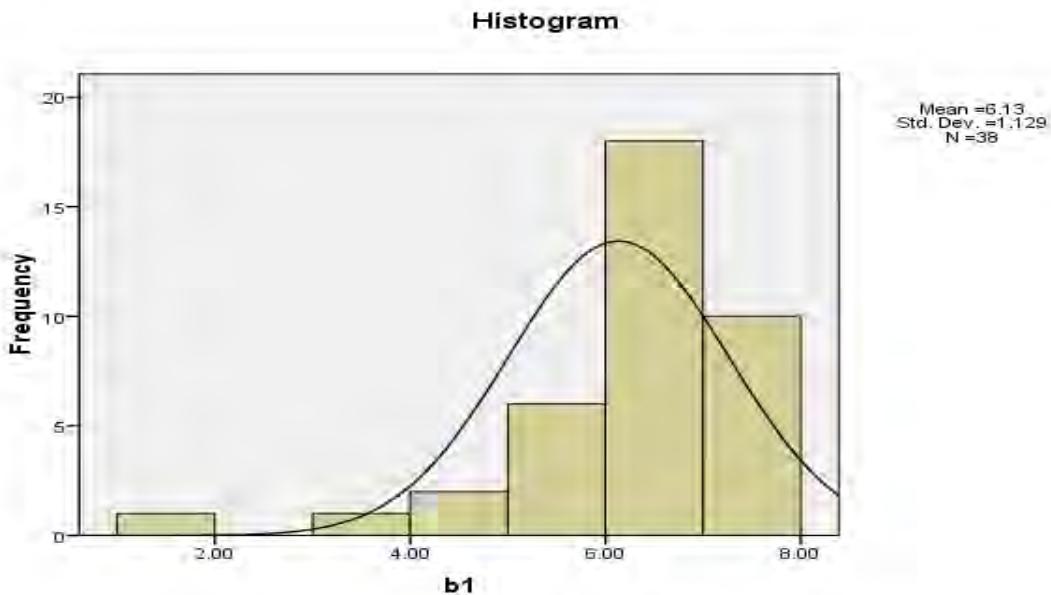
نمودار (۱): میانگین میزان تأثیر عوامل بر اساس میانگین از نظر پاسخگویان

برای تعیین میزان تأثیر هر یک شاخصها، ابتدا میانگین و انحراف معیار مربوط محاسبه، و سپس برای رتبه‌بندی میانگینها از آزمون فریدمن استفاده شده است. عوامل تشکیل دهنده در پرسشنامه تحقیق ۱۴ سؤال را به خود اختصاص داده بود.

جدول (۵): نتایج آزمون کالموگوف – اسمیرنوف نظارت فرمانده بر شخص خودش

تعداد	مقدار آماره	سطح معنی داری
۴۰	۱.۳۶۴	۰.۰۴۸

با توجه به اطلاعات محاسبات در باره بعد خودپایی محور نظارت فرمانده بر شخص خودش، چون مقدار کالموگوف – اسمیرنوف که در کل عوامل بیشتر از سطح معنی داری است، می‌توان به نرمال نبودن توزیع نمونه‌ها حکم کرد.

نمودار (۲): توزیع هیستوگرام بر اساس منحنی نرمال برای محور نظارت فرمانده بر شخص خودش

جدول (۶): آماره خی دو

۳۸	تعداد
۱۱۲.۴۶۴	کای اسکور
۱۳	درجه آزادی

با توجه به جدول (۶)، خی دو محاسبه شده به میزان ۱۱۲.۴۶۴، درجه آزادی ۱۳ با ۱ درصد خطأ و ۹۹ درصد اطمینان تفاوت‌های مشاهده شده بین رتبه اولویتهاي عوامل حرفه‌اي معنی‌دار است؛ به عبارت دیگر تفاوت بین نظر پاسخگويان درباره اولویتها معنی‌دار و قابل تعميم به جامعه آماري است.

برای بررسی اولویت شاخصها در محور نظارت فرمانده بر شخص خودش از آزمون آماری فریدمن استفاده شد که نتایج آن به شرح

جدول ذيل است:

جدول (۷): نتایج آزمون فریدمن درباره میزان تأثير نظارت فرمانده بر شخص خودش

ردیف	عنوان	متغیر	میانگین	رتبه ها	ترتیب اولویتها
۱	تفویت اعتقاد فرماندهان به نظارت خالق		۹.۵۸		۱
۲	تفویت اعتقاد فرماندهان به نظارت پیامبران پویژه پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم		۸.۶۷		۶
۳	تفویت اعتقاد فرماندهان به نظارت اهل بیت علیهم السلام و حضرت زهرا سلام الله علیها		۹.۱۸		۳
۴	تفویت اعتقاد فرماندهان به شهادت اعضا و جوارح		۸.۷۰		۵
۵	تفویت اعتقاد فرماندهان به نظارت شهیدان		۷.۹۵		۸
۶	تفویت اعتقاد فرماندهان به شهادت ملاذکه و مأموران غیبی		۹.۱۸		۴
۷	تفویت اعتقاد فرماندهان به شهادت زمان		۸.۰۴		۷
۸	تفویت اعتقاد فرماندهان به شهادت مکان		۷.۶۷		۹

۱۰	۶.۷۸	پرهیز از بدینی و تقویت نگرش مثبت فرماندهان و مدیران	۹
۱۱	۶.۲۵	مقابله با خودینی و ترجیح منافع شخصی فرماندهان بر ضوابط	۱۰
۱۲	۶.۲۲	زود رنج نبودن و بالا بردن آستانه تحمل فرماندهان	۱۱
۱۵	۵.۲۸	کاستن از نفرتهای شخصی و سلیقه‌ای فرماندهان	۱۲
۱۴	۵.۷۲	سرکوب کینه‌های قومی و میان مدیران و فرماندهان	۱۳
۱۳	۵.۷۸	خنثی سازی شرم نابجای مدیران	۱۴

بر اساس جدول (۷) بین شاخصها، شاخص تقویت اعتقاد فرماندهان به نظارت خالق بیشترین میانگین (۹.۵۸) را به خود اختصاص داده و شاخص سرکوب کینه‌های قومی و... دارای کمترین میانگین (۵.۷۲) بوده است.

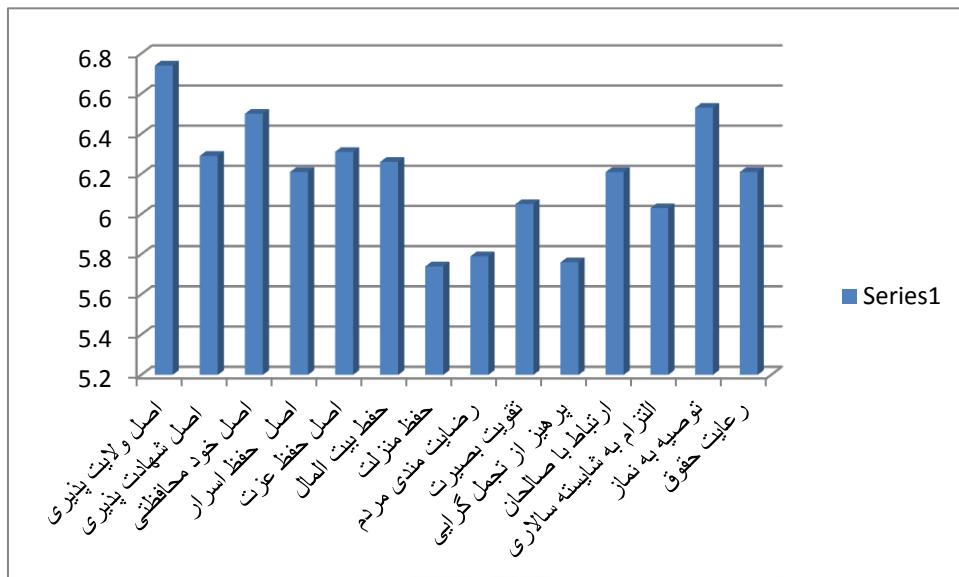
ب) محور ارتقای نظارت درونی بر مجموعه خودش

برای تعیین میزان تأثیر هر یک از شاخصها، ابتدا میانگین و انحراف معیار مربوط محاسبه، و سپس برای رتبه‌بندی میانگین‌ها از آزمون فریدمن استفاده شده است. عوامل تشکیل دهنده در پرسشنامه تحقیق، ۱۴ سؤال را به خود اختصاص داده بود این محور در ۱۴ شاخص مورد ارزیابی قرار گرفته که اطلاعات آماری آن به طور خلاصه در جدول (۸) آمده است:

جدول (٨): توزيع فراوانی میزان تأثير محور ارتقای نظارت درونی بر مجموعه خودش

بر اساس جدول بین تمام عوامل، عامل توجه فرمانده و مدیر به اصل ولايت‌پذيری بيشترین رتبه ميانگين (۶.۷۴) را به خود اختصاص داده و عامل حفظ منزلت و پرهيز فرمانده و مدیر از خودنمایي و حرکات نمایشي داراي كمترین رتبه ميانگين (۵.۷۴) بوده

است؛ همچنین عامل توجه فرمانده و مدیر به اصل ولایت پذیری با برخورداری از کمترین انحراف معیار (۱۰۰۴) نمایانگر این است که پراکندگی نظر پاسخگویان درباره تأثیر تقویت اعتقاد فرماندهان به نظارت خالق، کمترین مقدار را داشته، و بیشترین انحراف معیار نیز به عامل مقابله با خودبینی و ترجیح منافع شخصی فرماندهان بر ضوابط اختصاص داشته است.

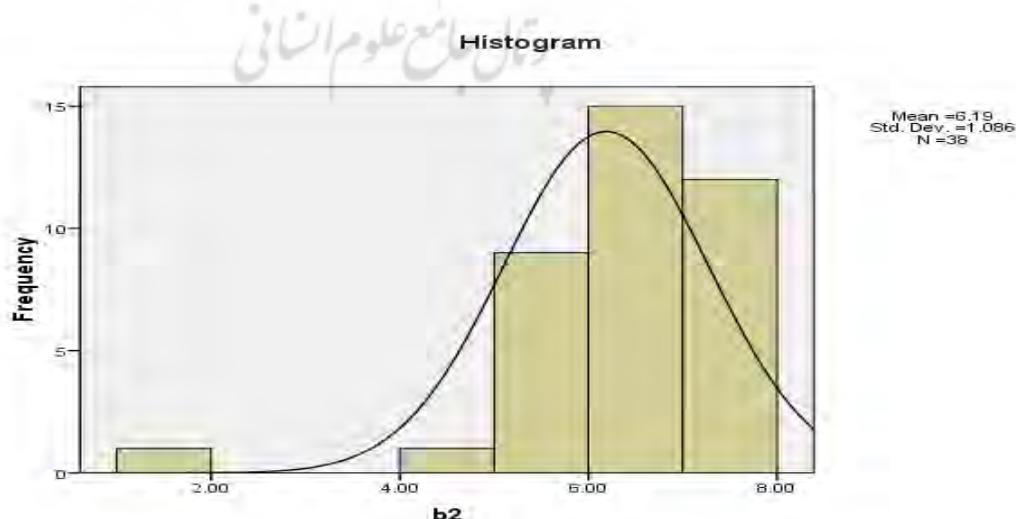

نمودار (۳): میانگین میزان تأثیر عوامل بر اساس میانگین از نظر

جدول (۹): نتایج آزمون کالموگوف - اسمریزوف محور ارتقا (نظرارت همگانی درونی) در مجموعه خودش

سطح معنی داری	مقدار آماره	تعداد	
۰۰۴۰	۱۴۰۱	۴۰	محور ارتقا (نظارت همگانی درونی) در مجموعه خودش

با توجه به اطلاعات محاسبات درباره بعد خودپایی محور ارتقا (ناظارت همگانی درونی) در مجموعه خودش چون مقدار کالموگوف – اسمیرنوف در کل عوامل بیشتر از سطح معنی‌داری است می‌توان به نرمال نبودن توزیع نمونه‌ها حکم کرد.

نمودار (۴): توزیع هیستوگرام بر اساس منحنی نرمال برای محور ارتقای نظارت درونی بر مجموعه خودش

جدول (۱۰): آماره آزمون فریدمن

۳۸	تعداد
۹۳.۸۵۷	کای اسکور
۱۳	درجه آزادی
۰.۰۰	سطح معنا داری

با توجه به آزمون خی دو محاسبه شده به میزان ۹۳.۸۵۷، درجه آزادی ۱۳ با ۱ درصد خطأ و ۹۹ درصد اطمینان تفاوت‌های مشاهده شده بین رتبه اولویت‌های عوامل معنی‌دار است؛ به عبارت دیگر تفاوت بین نظر پاسخگویان درباره اولویت‌ها معنی‌دار و قابل تعمیم به جامعه آماری است.

برای بررسی اولویت شاخصها در محور ارتقا (نظرارت همگانی درونی) در مجموعه از آزمون آماری فریدمن استفاده می‌شود که نتایج آن به شرح جدول ذیل است:

جدول (۱۱): نتایج آزمون فریدمن درباره میزان تأثیر ارتقا (نظرارت همگانی درونی) بر مجموعه خودش

رتبه	عامل	متغیر	میانگین رتبه ها	توضیحات	رتبه اولویتها
۱	توجه فرمانده و مدیر به اصل ولایت پذیری		۹.۹۱		۱
۲	توجه فرمانده و مدیر به اصل شهادت پذیری		۸.۱۳		۴
۳	توجه فرمانده و مدیر به اصل خود محافظتی		۸.۸۹		۳
۴	توجه فرمانده و مدیر به اصل حفظ اسرار و اطلاعات		۷.۵۷		۷
۵	توجه فرمانده و مدیر به اصل حفظ عزت		۷.۸۲		۵
۶	التزام به حفظ بیت المال و مبارزه با فساد		۷.۶۳		۶
۷	حفظ منزلت و پرهیز فرمانده و مدیر از خودنمایی و حرکات نمایشی		۵.۸۴		۱۳
۸	اثر التزام شخصی فرمانده به چشم پوشی و رضایتمندی مردم		۵.۹۵		۱۲
۹	تقویت بصیرت و پرهیز از بدینی و تقویت نگرش مثبت فرماندهان و مدیران		۶.۸۶		۱۱
۱۰	پرهیز از تجمل گرایی		۵.۴۳		۱۴
۱۱	ارتباط با صالحان		۷.۵۰		۸
۱۲	الالتزام به شایسته سalarی		۶.۸۷		۱۰
۱۳	توصیه به نماز و تدبیر در قرآن		۹.۲۱		۲
۱۴	الالتزام به رعایت حقوق		۷.۳۹		۹

بر اساس جدول بین عوامل شاخصها، شاخص توجه فرمانده و مدیر به اصل ولایت‌پذیری بیشترین رتبه میانگین (۹.۹۱) را به خود اختصاص داده و شاخص پرهیز از تجمل گرایی دارای کمترین رتبه میانگین (۵.۴۳) بوده است.

۱۱. نتیجه گیری

با توجه به یافته‌های تحقیق شایسته است که ناجا تمکن برگزاری خود را بر توسعه بعد نظارت بیرونی و درونی بر شخص خود و نیز بر مجموعه خود قرار دهد. اگرچه از بیشتر سازو کارهای پیشگیری منطبق بر آموزه‌های اسلامی (بالاخص مشارطه، مراقبه، محاسبه و موادخده) می‌توان استفاده کرد لیکن برای توسعه فرماندهان و مدیران، مهم‌ترین ساز و کار، آموزش و ارتقاء نظارت درونی با دو شرط پیشنهاد می‌شود:

الف) نظارت بیرونی را به عنوان مکمل و مهمتر از آن به عنوان مصحح نظارت درونی قرار دهیم
ب) عوامل موثر در مجموعه بیشتر از عوامل فردی در نظارت درونی ملاحظه شود به عنوان نمونه تشویق غیر مستقیم و عملی برای شرکت در نماز جماعت بر همین نوع تشویق نسبت به قرائت فردی دعای توسل مقدم باشد.
شاخص‌هایی که هر فرد در نظارت برخود دارد باید ثابت باشد بلکه باید بنا به پیشرفت وی تغییر کرده و ارتقاء یابد و الا به عنوان نمونه ممکن است شخص انچه بیشتر در آن موفق است معیار ارزیابی و خود پایی خویش قرار دهد.

نتایج نشان داد در محور نظارت مدیران و فرماندهان بر شخص خودش عامل تقویت اعتقاد مدیران و فرماندهان به نظارت خالق با رتبه میانگین ۹/۵۸ در الوبت اول بوده و در محور نظارت مدیران و فرماندهان بر زیرمجموعه عامل توجه فرماندهان و مدیران به اصل ولایت پذیری با رتبه میانگین ۹/۹۱ در الوبت اول قرار گرفته است

۱۲. پیشنهادها

سامانه جامعی برای ارزیابی خودپایی (نظارت همگانی درونی) ناجا طراحی شود.
قبل از اجرای سامانه، آنان نسبت به معیارها و شاخصها توجیه شوند.
با فاصله زمانی نسبتاً مناسبی (حدود شش ماه) عملکرد افراد ارزیابی شود و شاخصها ارتقا یابد.
نتایج ارزیابی عملکرد افراد در جلساتی حضوری و یا به طور کتبی به اطلاع آنان رسانیده شود.

فهرست منابع

- آیتو، جان (۱۳۸۵). فرهنگ ریشه‌شناسی انگلیسی، ترجمه حمید کاشانیان، تهران: فرهنگ نشر نو، معین.
- احدی، احمد (۱۳۸۸). بررسی خشونت در جوانان، حمایت، بی‌جا.
- ابطحی، حسین؛ خیر اندیش، مهدی (۱۳۸۸). ارائه الگوی خودکنترلی در سازمان با نگرش اسلامی، تدبیر، ش ۲۱۳، بهمن ۱۳۸۸ ص ۲۳ تا ۲۸.
- الوانی، سیدمهدي (۱۳۷۹). مدیریت عمومی، تهران: نشرنی.
- بازرگان عباس و همکاران (۱۳۸۰). روش‌های تحقیق در علوم رفتاری، تهران: مؤسسه انتشارات آگاه.
- ترابی پور، پروین، (۱۳۸۴). شهروندان نوع رفتار اجتماعی را نیاموخته‌اند- ضعف خودکنترلی، همبستگی، ۷شهریور. ص ۴۸.
- تقی زادگان، مهدی (۱۳۹۱). مقایسه خودکنترلی و سبکهای دفاعی در زندانیان با افراد عادی شهر بوشهر، پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته روانشناسی، گرایش عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت، دانشکده علوم تربیتی. ص ۹۲.
- چگینی، امیرعباس (۱۳۸۲). نهضت بیداری اسلامی- عوامل خودکنترلی اجتماعی- بررسی مفهوم تقوا با نگرشی بر حکمت امام محمد تقی (علیه السلام)، ش ۱۸، ۳۴۵ دی، ص ۹۲.

- حسين پور، مریم (۱۳۹۰). بررسی رابطه بین سبک‌های رهبری مدیران با خودکنترلی کارکنان آموزش و پرورش استان البرز در انجام وظایفشان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، رشته مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر، ص ۴۸.
- خدایاری فرد، محمد (۱۳۸۸). دینداری، خودکنترلی و گرایش به مصرف مواد در دانشجویان، رفاه اجتماعی، ش ۴۳، پاییز، ص ۷۸.
- دانایی فرد اسلامی، حسن (۱۳۹۰). پژوهش‌های تفسیری در سازمان، نشردانشگاه امام صادق علیه السلام.
- داوری، دردانه (۱۳۷۸). نت خودکنترلی: اجرای گام به گام نگهداری و تعمیرات بهره‌ور فرآگیر **TPM**، تهران: نشر کیوان، انجمن مدیریت کیفیت ایران. ص ۴۵.
- رزقی، مليحه (۹۸۳۱). بررسی رابطه بین هوش هیجانی و خودکنترلی معلمان مدارس متوسطه شهرستان دماوند ۱۳۸۹-۱۳۹۰، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، رشته برنامه‌ریزی آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی. ص ۹۴.
- رشداتی، جعفر (۱۳۸۷). پیشگیری از جرم در قرآن، تهران: انتشارات دفتر تحقیقات کاربردی پلیس پیشگیری ناجا.
- زارع، حمید (بی‌تا). **الگویی از خود کنترلی در فرهنگ اسلامی**، مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی. ص ۴۷.
- زاهدی، شمس السادات (۱۳۷۵). **فرایند سیستمی، خودکنترلی، پویا و تکاملی، همشهری**، ۱۳ آبان. ص ۹.
- سجادی، سیدعلی، (بی‌تا)، **خودکنترلی در نظام کنترل و نظارت اسلامی**، فصلنامه اندیشه صادق. ص ۴۱.
- س کاران؛ اوما (۱۳۸۱). **روش‌های تحقیق در مدیریت**، ترجمه محمدعلی صائبی، محمود شیرازی، تهران: موسسه عالی مدیریت دولتی.
- صادقپور، ابوالفضل (۱۳۵۳). **روانشناسی سازمانی**، تهران: دانشگاه تهران دانشکده علوم اداری و مدیریت.
- گسن، ریمون (۱۳۸۸). **جرائم شناسی کاربردی**، ترجمه مهدی کی نیا، مجموعه نویسنده‌گان، سمت.
- محقق داماد، سید مصطفی (۱۳۸۲). **قواعد فقه** (محقق داماد). ۴ جلد، مرکز نشر علوم اسلامی، تهران - ایران، دوازدهم.
- میرخلیلی، سیدمحمد (۸۸۳۱). **پیشگیری وضعی از نگاه آموزه‌های اسلام**، فصلنامه تخصصی فقه و حقوق، ش ۱، سال ۱۳۸۸.

ب) عربی

- ابن منظور، ابوالفضل؛ جمال الدین، محمد بن مكرم (۱۴۱۴ هـ ق). **لسان العرب**، ۱۵ جلد، دار الفکر للطباعة و النشر والتوزيع، دار صادر، بيروت - لبنان، سوم،
- صاحب بن عباد، كافى الكفاء؛ اسماعيل بن عباد (۱۴۱۴ هـ ق). **المحيط فى اللغة**، ۱۰ جلد، عالم الكتاب، بيروت - لبنان، ، ج ۷، ص ۱۰۰.
- عاملی، محمد جواد (۱۴۱۹). **فتاح الكرامه فى شرح قواعد العلامه**، جلد ۹، قم: موسسه النشر الاسلامي.
- فراهیدی، خلیل بن احمد (۱۴۱۰ هـ ق). **كتاب العين**، ۸ جلد، قم: نشر هجرت، ج ۶، ص ۱۱۹. ج ۷، ص ۹۹.
- فراهیدی، الخلیل بن احمد (۱۴۰۹). **العين**، الجزء الثاني، طبعه الاولى موسسه دارالهجره.
- میر سجادی، السيد على (۱۴۲۹). **الهداية الى غواصي الكفاية**، الجزء الثاني، طبعه الاولى، سید الشهدا (ع).

ج) انگلیسی

۲۲.- Covenant on the Rights of the Child in Islam, *OICI ۹-IGGEIHRU ۴۴۴۴IRep.*

- Garner, Bryan, (••••), Black's law Dictionary, ◊ edition new pocket edition- revised from A t Z, Free press
 - Martin, Elizabeth, A ,(VVVV) A dictionary of law, Fourth Edition , oxford university press
 - Model penal code , (1999), complete statutory Text , American law Institute
- Rome Statute of the International Criminal Court, Text of the Rome Statute circulated as document A/CONF.۸۸۹۹۹ of ۷ July
- Siegel, Larry, (VVVV) Criminology, sixth Edition , New York west/ wads worth publishing company

